

CSURGÓ ÉS VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap — Megjelenik minden vasárnap.

<p>ELŐFIZETÉSI ÁR: Egész évre 8 korona. Félévre: 4 korona. Negyedévre: 2 korona. Egyes szám ára: 20. fillér.</p>	<p>Társ-szerkesztők: DR. NAGY SÁNDOR, ügyvéd. DR. POÓR ERNŐ,</p>	<p>KIADÓHIVATAL: Vágó Gyula könyvsajtója, hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők A hirdetések jutányosan számítnak.</p>
<p>A munka.</p> <p>(Sz.) Tudvalevőleg nagyon politikus egy országban élünk mi. Harmadik gimnázistától felfelé mindenki élénken érdeklődik a politika iránt, mindenkinek van politikai ideálja és mindenki választ egy pártot, a melynek zászlójára esküszik, melyet követ árkon, bokron, tükén keresztül.</p> <p>Nincs is semmi ahhoz fogható, ami úgy izgatna egy igazi magyar keblet, mint képviselőválasztás, miniszterbukás és több efféle komédia.</p> <p>Ilyenekben tájékozottak „a jour“ vagyunk mind egytől-egyig. Mindenki tudja, hogy Gajári Ódön kerek ezer szavazattal bukott meg Belényesen és hogy Plósz Sándort azért gyürte le a fiatal Reich Aladár Baján, mert a miniszter a zsidók hosszunapján tartotta programbeszédjét.</p> <p>Mondom az ilyen szenzációk, tracsok és pletykákban járatosok vagyunk, de azt pld., hogy mi az a közigazgatási törvényjavaslat, a Németországgal való vámszerződés, azt vajmi kevesen tudják jól és helyesen.</p> <p>Pedig a közigazgatás egyszerűsítése van ám olyan fontos az országra, mint tesztem fel az, hogy Makkai Zsiga pertu lesz a miniszterelnökkel vagy nem.</p> <p>Ez a mi nagy bajunk, a tracsok, a pletyka és kuloárhistóriák, politikai alsóspartiek jobban érdekelnek, mint</p>	<p>a komoly feladatok, amelyek mikénti megoldásától pedig az ország jövője függ.</p> <p>Csakis úgy történhetik, hogy míg naponta száz kártyaasztalnál dögtik el, hogy mi lesz Horánszky Nándor pénz vagy belügyminiszter avagy egyik sem, addig politikai polgártársaitól az állami tisztviselők éhen halhatnának. Vajjon ki gondol az ő fizetésemelésükre?</p> <p>Hisz épp az a nagyszerű minálunk a legfontosabb politikai törvényjavaslatokra nem is érünk rá gondolni a sok politizálástól.</p> <p>És csakis így történhetik, hogy öt évről öt évre több száz embernek ad az ország mandátumot, törvényhozói megbízást, akik aztán nem csinálnak semmit.</p> <p>Honnét jön ez?</p> <p>Mert maguk a választók sem tudják mi a munka, mi a végezni való a parlamentben, melyik képviselő mit dolgozott?</p> <p>Ők csak a kuloár históriák iránt érdeklődnek, de mit törődnek a pénzügyi bizottság működésével?</p> <p>Bizottság? Ki törődik nálunk ezekkel? Legfeljebb mentelmi bizottsággal, mikor egy-egy pikáns kiadási ügyről van szó.</p> <p>Azért tehát tisztelt politikus csizmadiák, törődjünk a munkával is valamit, ne csak a pletykával.</p>	<p>Felhívás a könyörületes szivekhez!</p> <p>Megnehezült az idők viharos járása felettünk; az inség, a nyomor, oly elemi erővel törnek reánk, hogy a szenvedések enyhítésére ma már a kormány inség-munkáról kezd gondoskodni. Mikor az ország minden részéből hangzik a panasza, s a kérés szó a jószívű emberekhez, mennyivel jogosultabb a mi kérésünk, midőn a mi helybeli éhezünk és ruhátlanaink részére kerünk segítyt azoktól, kiket az Isten a szenvedés e nemétől megmentett.</p> <p>Régi dolog az, hogy a fény szülte az árnyék, az éjet követi annyal. Ez a természet örök rendje. A jólét mellett a nyomor, az éhhalál mellett a dúlakodás — ez pedig az emberi társadalom örök rendje lett. A természet szülte az ember is, az ember által alkotott társadalom is és mégis a természetben áll be néha változás, az emberi társadalomban soha — ilyen tekintetben. A római márvánvoszlopok mellett épen ny haltak éhen emberek, mint ma a büszke paloták környékén. Ez, ez az örök társadalmi törvény képe az embernek megmagyarázni, amit máskepen megérteni nem tudna.</p> <p>Kozeledik a tél s a mi szegényeink bizva-biznak a könyörületes emberekben, hogy meleg ruhával látják el didergő tagjaikat, s türethetővé teszik nyomoruságos életüket.</p> <p>Tudjuk jól, hogy az emberek között vannak rosszak, kegyetlen lelkűek, kapzsiak és fukarok, de a társadalom szíve mindig megdobban, ha segíteni kell a szegényt, ha ámaszt kell nyújtani a nyomorultnak. Örök a szív melegsége s mindig kinyílik a szív virága, mikor érzi, hogy sokan várják kinyílását.</p> <p>Eszedve, de a legnagyobb bizalommal kérjük Csurgó város közönségét, hogy lehetőleg sűrűn jöjjen segítségükre, a csurgói ru-</p>

A „CSURGÓ ÉS VIDÉKE“ TÁRCAJA.

Ha szét szakad . . .

Ha szét szakad egyszer
 Szívem érző hurja
 Megszűnik dobogni
 Keblem lángra gyulva.

Elnémult ajakam
 Nem kél többé dalra
 S megtört szemeimnek
 Nem lesz fény sugára.

Ki visznek majd engem
 Ki a temetőbe
 Letesznek pihenni
 A mély sírgödörbe.

De hogy ha majd visznek
 Értem ne sirjatok
 Koporsómra könyvet
 Ne is hullassatok.

Hadd legyen oda lent
 Csendes a nyugvásom
 Ne mardoassa lelkem
 Ott is a fájdalom.

Hiszen hogy ha tudnám,
 Hogy bústok értem,

Meg a csendes sir is
 Pokol lenne nekem.

Surd. 1901.

Tarr Lajos.

Fővárosi levél.

Budapest, november 10.

Ime itt a szezon, a legszezonabb szezon. Színház, hangverseny, társaság, minden már „futt.“

Igy pld. a Vigszínháznak már a második igazi szezonikere volt az idén. Az első „Szívem,“ a másik a most bemutatott „Nevezetes kelety.“ Mindkettő elmés, ötletes, kedves darab, nincsenek hián a finom pikantériának.

A Magyar Színház a kissé drasztikus „Vesztaszűzek“ után egy gemütlich bécsi operettel: a „Svihakok“kal hozakodott elő. A kedves zenéjű darab nem akarja velünk megértetni, hogy miért kellett Bécsben egyszerre két operettszínháznak is megbuknia.

A Népszínházban ifj. Bokor József, az „Almafa“ szerzőjének „Rolli és Rolland“ című operettje került színre. A sokat vexált szerzővel az egyszer udvariassak akarunk lenni és feltételezzük, hogy ez a darab nem plagium.

Utoljára hagyom a két állami színházat. Biz itt nem sok az ujság. A Nemzetiben míg egyrészt a „Vörös talár“t adják, egy másik

irodalmi szenzációra a „Hannele“ra Hauptmann Gerhart csodaszép álomkölteményére készülnek. Már egy ízben próbálkoztak vele a Vesellényi-utcában, de hiába. Rosz volt az előadás és a közönség. Az előadás a Kerespesi-uton mindenesetre megjavul, de vajjon a közönség? . . .

Az Operában ismét Wagner Richárd hatalmas zsenijének hódolnak. A „Trista és Isoldát“ tanulják. Ebben a darabban lép fel Burián, a prágai csodatenor. Talán képes Budapesten megmenteni Wagner Richárdot. Mit lehet tudni, hisz annyi csodat beszélnek róla.

Egy ember azonban mindenesetre feltétlenül vetekedhetik Buriánnal a népszerűségben és az a Sándor-utcai színház ujonnan szerződötett tagja: Makkai Zsiga bácsi.

De alighanem bajba jön szegény Zsiga bácsi, megtámadták a mandátumát és talán nemsokára ő is epedhet Don Carloszal az aranyjuezi szép napokról. A legjobban örülne a dolognak azt hisszük a Kossuth-párt, aki az analfabétákkal ugyan szívesen szóba áll, de csak minden öt évben egyszer. De harisnyásnadrágos collega az már egy kicsit sok a jóból.

Mennyivel kedveltebb a pártban Pichler Győző dr., akibe most általában kissé belebolondult Fortuna istenasszony.

Kölesden 4 szavazattal verte le a miniszterelnök tulajdon vejét; most meg mint

hátlan gyermekek segélyezésében és az éhezők kielégítésében!

A jótéteményeket számontartja az Ur! A könyöradományok összegyűjtése végett küldötteink mennek szét; de kérjük a könyörtelen szívű közönséget, hogy a küldöttüket ne várják be, s adományaikat lehetőleg minél előbb Pécsnek János egyleti pénztáros urhoz sziveskedjenek eljuttatni.

A Csurgói Járási Népczelési Egylet elnöksége

Uj társaskör Csurgon.

A társulás minden terén, a tömörülés egyesek érdekeinek megvédésére, a szellemi élet fejlesztésének szükségessége, hozták létre azokkal ezelőtt a csurgói „iparosok és kereskedők olvasókörét“ oly célból, hogy anyagi érdekeink megvédésén kívül erkölcsi testületet képezve, a szellemi életet is műveljék, mint alapszabályaink 2-ik §-a mondja céljuk volt: az olvasás, önművelés, társasélet, ezzel kapcsolatban a magyar nyelv fejlesztése, szakkudományok terjesztése.

Mily ideális szép célok a nap-nap utáni nehéz testi munka embereitől! Sajnos minden eredmény nélkül.

Az egylet évek hosszú során át változással csak tengődött, az összetartás helyett a széthúzásnak, apró kellemetlenkedéseknek volt melegegya. Anyagi erőnk híján még tűrhető helyiségről sem gondoskodhatott, s valójában csak arra szolgált, hogy akinek baja nem volt, ez juttatta ahhoz.

De volt egy érdeme is. Szép nagy könyvtára oly mérvben lett a tagok által igénybe véve, mint talán semmi más egyesületé, s egyedül ez adta meg létjogosultságát.

Az utóbbi évek alatt a Korona-szálloda egy kis udvari szobájában buzta meg magát az egyesület, melyben alapszabályszerű társasélet fejlesztése, felolvasások rendezése bizony vajmi nehéz lett volna s talán éppen ezen is mult.

Igy tengődött a legutóbbi időkig is, midőn az egylet több lelkes tagja, belátva a tűrhetetlen helyzetet, a celtalan állapotot, mozgalmat indított meg az iránt, hogy az egyesület átalakuljon polgári kaszinóvá; a tagsági díjakat felemelje, megfelelő helyiségről gondoskodjék. tagjai sorába gyűjtve kisvárosunk összes kereskedőt és iparosait azoknak oly kellemes helyet teremtsen, hogy szabadidejében kiki megtalálja a neki megfelelő szórakozást.

Az átalakulás céljából f. hó 3-ára egybehívó renkívüli közgyűlés az átalakulást egyhangulag kimondta, a tagdíjakat felemelte az alapszabályokat módosította, s bizottságot

ügyvédnek megvan a „szűzpere“ is: Waldenburg Ernő báró. Azonfelül jegyző is lett Pichlerből, a képviselőház jegyzője. Az első lépés államtitkárság felé.

Fejedelmi vendége is volt Budapestnek, Mihály orosz nagyherceg. Ott lakott a Bristol-szállodában, amelynek kávéháza előtt a kiállítás alatt ott lehetett látni Barisson Leonát négy testvérével, amint pongyolában kanalazták fagyaltjukat és mutogatták szőke hajukat, amely olyan egyforma volt, mintha csakugyan testvérek volnának.

A Barissonokról jut eszembe a variétének, amire rosz idő járt egy ideig Budapesten, de ismét felvirrad. A Fővárosi Orfeum a legjobb uton van, hogy nemsokára aranybánya részvénytársasággá alakuljon át. Mellette a „Folies Caprice“ a régi jó, a mult hóban megnyitott „Folies Moderne“-ről is a legjobbat lehet mondani.

Legközelebb azonban megnyillik Somossy Károly új orfeuma.

Nem árt néha erről is beszélni, nemcsak a Nemzeti Színházról, még a filharmónikus hangversenyekről, hisz nemcsak kisasszonyok olvassák fővárosi leveleimet, hanem papák is, akiknek néha üzleti dolguk akad a fővárosban.

A viszontlátásig!

Sz. M.

küldött ki a Hegyi-féle helyiség megszerzése és berendezése céljából.

Kétségtelen hogy a vállalkozás nagy. Ismerjük kis városunk lakóságának ősi és mar sokszor felpanaszlott széthuzását, a minden indok nélküli ellenszenvet sokszor a legszebb célok iránt, annak dacára bizunk egy szebb jövőben, s bizunk a cél elérésében.

A Hegyi-féle volt vendéglő összes helyiségeivel és kertjével lenne a polgári kaszinó helyisége. Az épület nagy termében lesz teke-asztal, itt tartatnának a zene- és dalestélyek, felolvasások, tombola, műkedvelői előadások, koszorúcskák és theastélyek. Lenne külön olvasó terem hirlapokkal, könyvtárszoba, a dalárdának tanulószoba. A szépen parkirozott kerti helyiségben tekepalya, nyári tánchelyiség.

Ez lenne a hely, hol minden kereskedő és iparos szabad idejét akár egyedül akár családjával kellemesen eltölthetné, az egyesület által nyújtott szórakozásokban részt vehetne, a társadalmi érintkezés nemesítő és szórakoztató hatása alatt. S ha mindezen célok szolgálatában az egyesület még anyagilag is megerőődni fog, akkor fogja igazán nemes hivatását kifejezheti, a rászoruló tisztességes kereskedők és iparosok nemcsak erkölcsi, hanem anyagi támogatása által.

Hogy az ipar és kereskedelem mai mostoha viszonyai közt így társulásra szükségünk van, talán felesleges említeni, s éppen ezért hisszük és reméljük, hogy a polgári kaszinó társadalmunk minden rétegében támogatókra talál s a sokszor emlegetett visszavonását közönségünk vele nem érezteti.

Adjja Isten, hogy úgy legyen

— n. — n.

H i r e k

— **Csokonai ünnepély** A helybeli ev. ref. főgimnázium „Csokonai Önképzőköré“ f. hó 16-án Csokonai emlékére diszgyűlést tartott. Ezen a kör fejezője, Szeremley-Császár Loránd VIII. o. t. mondta a megnyitói beszédet, mely után nagy teszés közt felolvasta a Lilla-dalokról irt értekezését. Utánna Bence László VII. o. t. szavalt Csokonainak „Magyar hajnal hasad“ című ódáját. Majd Losoncy Lajos VIII. o. t. a „Békaegerharcról“ értekezett. Ezután Kaszás József VIII. o. t. szavalt a költő „A reményhez“ című költeményét. Végül Horváth József dr., vezető-tanár méltányolta a kör buzgalmat és lendületes szavakkal lelkesítette a további munkára.

— **A „Somogyvármegyei tanítóegylet“** f. hó 13-án tartotta rendezősi választmányi gyűlését a tanító-képző-intézet helyiségében. A gyűlés legfontosabb tárgya a közgyűlési határozatok végrehajtásán kívül a segélyezésnek ügye volt. Ezuttal is mintegy husz, részint nyugdíjas tanító részint tanítók özege között körülbelül 320 korona segély osztatik ki. Felemlítésre méltónak tartjuk, hogy az egylet bár Somogyvármegyei tanítóinak alig negyedrésze egyleti tag mégis ennálása óta közel 10000 korona segélyt osztott ki.

— **Gróf Pestetich Tasziló** a napokban — mint Keszthelyről írják — nagy vadászatot rendezett, melyen résztvettek gróf Széchényi Péter, báró Romburg, gróf Khevenhüller, gróf Kinszky F., gróf Eszterházy Sándor és mr. Milbanke. Területekre került az első napon 605, a második napon 1701 vad.

— **Halálozások** Laszka Nándor nyug. adótárnok f. hó 10-én este 10 órakor 58 éves korában elhunyt. Temetése f. hó 13-án volt. — F. hó 14-én pedig Lábos Mihály nyug. uradalmi gazdasziszthunyt elhosszas szenvedés után. Tetemeit 16-án helyezték örök nyugalomra.

— **Iskolaavatás.** A szilvavári állami polgári fiúiskolát nagy ünnepségek között avatták fel e hó 9-én. A felavató-ünnepélyen — melyen a kuluszminisztert Gulyás Ferenc dr., somogymegyei tanfelügyelő képviselte, — jelen volt a megye közönségének színe-java. Az utcák zászlódiszben ragyogtak és óriási

tömeg hullámozott rajtuk. A felavató-beszédet Szabó István orsz. képviselői mondotta. Az ünnepély után lakoma volt, este hangverseny és tánc.

— **Falb az idel télről.** Ha Falb Rudolfnak, a híres tanárnak a jósiata beválik, úgy az idén enyhe telünk lesz. Falb most adta ki az 1902. év első felére szóló nap-tárát. Az egyes hónapok időjárását illetőleg Falb januárra és februárra nagy havazást jósol Márciusban felváltva eső és hó, áprilisban gyakori havazás, májusban hűvös idő és júniusban sok eső várható. Elsőrendű kritikus napok február 22-re, március 16-ra, április 8-ra, május 7-re és június 6-ra várhatók.

— **A szeptember havi házasságok és születések.** Az országban szeptember hóban 8419 házasságot kötöttek. Legtöbbet a Tisza—Maros szögén; legkevesebbet a Dunántul. Keresztény-zsidó házasság 38 volt, e közül 21 e-ekben zsidó leányt vett el keresztény férfi, míg keresztény leány 17 e-ekben ment férjhez zsidóhoz. Ugyancsak szeptember hóban az országban 6 v született 64.767 gyermek s meghalt 45022 ember, a természetes szaporodás tehát 30.745 lelek volt.

— **A Sió szabályozása.** A Balaton anyavíz-lecsapoló-társaság és a Dél vasút közösen szabályozási munkálatokat végeztek a Sión, melyek ez évben elkészülnek. A munka Kültürg már keszen is van.

— **Magyarország városai.** A hivatalos lap mai száma közli az ország városainak 1900-ik évi hiteles népszámlálási adatait. A kimutatás érdekesebb részletei ezek: Budapestnek 732.322 lakosa, Szegednek 102.991 lakosa, Szabadkának 82.122 lakosa, Debrecennek 75.006 lakosa, Pozsonynak 65.867, Hódmező-Vasárhelynek 60.883, Kecskemétnek 54.812, Aradnak 56.260, Temesvárnak 53.033, Nagy-Váradnak 50.177, Kolozsvárnak 49.295, Pécsnek 43.982, Miskolcnak 43.096, Uj-Pécsnek 41.858 és Kassának 40.102 lakosa van. Ezenkívül 10 városa van az országnak 30 000 lakoson felül, 26 városa 20.000 lakoson felül és 70 városa, melynek népessége a 10 000 lakosa meghaladja. E 122 hely közül egy székesfőváros, 25 törvényhatósági joggal felruházott város, 48 rendezett tanácsos város és 48 nagyközség. Horvát-Szlavonország legnagyobb városának, Zágrábnak mindössze 61 002 lakosa van.

— **Felelős mezel örök.** „Ahol én vagyok, ott mas nem lothat.“ Ez volt a régi bakterek jelszava. E jelszó miatt különösen alföldi községekben volt meg a felelős örök intézménye, kiket a község fizetett, de minden kárért felelősek voltak. Az 1894. XII. törvénycikk szabályozta az ügyet, azonban még sok községben ma is vannak felelős örök, sőt mezelörök. A hatóságokhoz sokszor intéznek kérdést vajon szabad-e felelős mezelörököt felfogadni. A feleletnek az az irányítója, hogy az az 1894; XII t.-cikk végrehajtása tárgyában kiadott 48.000 sz. rendelet D) mellékletében részletesen fel vannak sorolva a mezelörök jogai és kötelességei. A mezelörök csak ilyen kötelezettségek mellett alkalmazhatók. A felelős-örök tartását a belügyminiszter már az 1894 évi XII. t. c. életbe lépte előtt eltiltotta. A mezelő azonban felelős a rábizott vagyonért. Hogy azonban az anyagi felelőség ellene érvényesíthető legyen előbb fegyvelmeleg kell ellene eljárni s az eljárás eredményéhez képest a vagyoni felelőséget megállapítani. A kárterítést azonban, ha büntetendő cselekmény is forog fenn a büntető bíróság, egyébként pedig a polgári bíróság alapítja meg.

— **Kincses Kalendárium.** A Kincses Kalendárium legújabb 1902-re szóló kötetének tartalomjegyzéke közel ezerháromszáz a könyvben található cikknek, közleménynek, hasznos és érdekes tudnivalónak sorolja fel a címét. Részletesebben ismertetni egy ilyen könyvnek a tartalmát, ehhez egy másik könyv kellene, hiszen csak a címek felsorolása hat, háromhasábos, apró betűs oldal Kalendárium cím alatt soha és sehol se adhatott többet az olvasónak egy könyv seu, mint amennyit ez ad. Maga a naptári rész magyarázata, története is tökéletes mintája a kalendáriumnak. Van benne örök naptár

az esztendőnek egybefoglalt és hónapok szerint tagolt kalendárioma megjegyzésekkel, a polgári élet minden képzelhető vonatkozására kiterjedő fivelmeztetésekkel, jegyzéklapokkal, rubrikákkal, házi és mezei, külső és belső tennivalókra vonatkozó időszero utmutatással, vásároknak, beiratásoknak, sor-jegyek huzaának, névnapoknak, törvénykezési szüneteknek, minden felekezeti ünnepeinek és csillagok járásának dátumaival. — Van a Kincsés Kalendáriumnak még egy érdekessége: az ára. Ez az ötszáz oldalas, tartalmában elképzelt és páratlanul gazdag, gyönyörűen kiállított és számtalan keppel díszes könyv kemény, szines borítékba kötve két korona, angol vászonba kötve 3 korona, francia-szattyánbőr-kötésben 4 kor 40 fillér. Nem lehetne olcsóbb akkor se, ha egy százmillió nemzet nyelvén íródott volna. Hogy egy ilyen magyar könyvet két koronaért lehet adni, az följegyezni való dicsősége a magyar könyvnek, a magyar olvasókörözésnek s a Kincsés Kalendáriumnak.

Csarnok.

Hideg ősz van...

Hideg ősz van
Keszerve en fuj a szol,
Hervadásról
És bubánatról beszél.

Azt beszél,
Azt suttogja annékem:
Miut a virág
Elhervad az életem.

Bárcsak egyszer
Igazán elhervadna,
Sirom fölé
Szomorú fűz hajolna.

Legalább nem
Úzne többé a bánat,
Boldog lennék
Oda lent a hant alatt.

Surd, 1901. nov. 14.

Tarr Lajos

A mi cigány primásunk.

Írta: Pölöskei János.

Ugy bizony, nagy sor a mai világban már cigányprimásnak lenni, mert könnyen megeshetik, hogy egy hercegasszony, vagy más nagyuri dáma, a dívatnak hódolva, megszökteti, vagy ő szökteti meg azt.

Ezen dívat révén a mi kisvárosi cigánybandánk primása nevezetes személylyé nőtte ki magát kollegái között, hozzáfónva még egy levelet ama babér-koszorúhoz, melyet elődei ily uton szereztek már a cigányságnak.

Ugy esett meg ugyanis a dolog, hogy az ő, vagyis a mi primásunk füstös képebe-e, vagy a hegedűjébe, vagy tudom is én miébe, egy nagyon gazdag, özvegy márkiné, ott a messze idegenben... De várjunk sorjára, hadd mondjam csak egymásután, hogy megértjük egymást.

Mikor eljutott hozzánk a párisi nemzetközi kiállítás híre, cigányaink is nagyot gondoltak és elhatározták, hogy ők is meglátogatják azt a külföldi nagy várost. Hát ha itt jobban megy a kereset, mert bizony itthon már ugysem lehet pénzhez jutni Igen rosszak a viszonyok. Egy szép napon tett követte ezt a nagy elhatározását és messze Párisba tettek át főhadiszállásukat.

Minden baj nélkül, szerencsésen megérkeztek és a „Café de l'Europe”-ban szorgalmasan húzták a szebbnél-szebb magyar nótákat. Kezdetben kevés hallgatójuk volt, a centek is csak gyéren hullottak a füstösöknek, de későbbmind-mind több lett a hallgató s így lett pénz is elég. Sohasem volt még oly jó viláruk. Tejben-vajban fürödhetek.

A hallgatók közt állandóan ott volt egy dús-gazdag özvegy márkiné, ki napestig hallgatta a morék szép nótáit, s a hallgatás eredménye az lett, hogy belégabajodott a cigány-primás füstös ábrázatába. Egy napon magához hívatta hóstunket, mikor is tolmács útján tudomására adta, hogy ő egy igen

gazdag özvegy és ha beleegyeznek, szívesen hozzá megy feleségül.

A mi primásunknak biz egy kicsit váratlanul jött ez a megtiszteltető szerencse és jó idő telt el, míg szólni tudott. Elgondolta, ha ő most úgy szabad lenne, nem várná otthon a szerető feleség, meg az a két drága rajkó... J-aj! jaj! de nagyur lehetne ugy iziben; igen ám, de ki tehet a sors ellen? Ha mégis egy pár évvel előbb történt volna, mikor még legényember volt, de így nem lehet belőle semmi.

Végre mégis kinyögte nagynehezen, hogy neki otthon felesége és gyermekei vannak, kik ötét epedve várják haza.

Az nem tesz semmit — mondta a márkiné — majd beszélék az asszounyal; kifizetem egy csomó bankóval, azután elválnak egymástól.

Persze a márkiné azt hitte, hogy ha ő annak a szegény asszounyalnak egy nagy summa pénzt ígér, az két kézzel kap majd az alkalmon és lemond az uráról. No csak reménykedjék, majd elválnak.

Hát ha éppen úgy akarja, beszéljen csak a feleségemmel — bökte ki ismét a more. Mejd válaszol az olyant tudom, csak álljon elő vele — de ezt már csak magában gondolta.

Igy megegyezve szökték ketteskén a viszonyt. A szép asszony nap-nap után ejari gyönyörködni a primásba, meg a nótáiba.

Telt mult az idő, Cigányaink is belettek a párisi élettel, haza kívánczoltak. Ösz-szeszedelőzködtek és egy napon megérkeztek rég elhagyott otthonukba. Természetes, hogy a mi morenk nem mert eldicselkedni az asszounyalnak, párisi hódításáról.

A márkinének, mikor tudomására jutott, hogy választotta minden bucsu nélkül a fuképnél hagyta, rögtön utána jött kisvá-sunkba és felkereste házánál.

A more éppen az ablaknál bámult ki, emlékebe idézgetve a párisi szép napokat, sajnosan tapasztalva, hogy minden mulandó — mikor az utcán jövő szép asszonyt meglátta. Ugy megijedt ettől, hogy tüstént eltűnt a háztól és aznap elő sem került többé.

A márkiné pedig belépett primásunk füstös lakásában, hol az asszonyt egyedül találta. Ennek azután előadatta tolmácsa által, hogy mi szándékkal jött. Anyi pénzt ad neki — mond — a menyit csak akar, ha férjét neki engedi át.

Az asszonyt kicsit meglepte ez a furcsa ajánlat. Nemis talált hamar szót a válaszra.

A márkiné ezt úgy magyarázta, hogy nem tud hirtelen megállapodni a kérendő összeg nagyságában. Biztatta is, hogy csak bátran mondja meg mennyit kér szívesen megfizeti.

De a válaszon viszont a márkiné lepődött meg.

Az asszony csipőre vágva két kezét amugy magyarosan szólott a tolmácsnak:

Kérdje meg azt a nagyuri dámat, nem ég-e ki a szegyetől mind a két szemem. No de még ilyet feltenni egy becsületes asszouny-ról, hogy férjét pénzért elhagyja! Nem szegyenli magát egy uri asszony létére ilyet tenni?!

— Még azt, hogy én mondjak le róla — én?! hát ha még nem tudom mit is ígérne... no de ilyet.

A márkiné erre a válaszra nem igen volt elkészülve, könyörgésre fogta a dolgot, ígért eget, földet csak mondjon le férjéről az asszony.

Fele vagyonomat adom esérébe, — könyörgött tovább márkiné; de hasztalan volt minden ígért minden könyörgés, a cigány-asszony állhatatos maradt.

A primás felesége végre is megunt a sok rimázkodást, oda szól a márkinének hogy jó lesz, ha békét hagy már neki; ne óbégasson itten, mert abból, hogy az urától elválnak, ugy sem lesz semmi, tudja!... Ezel jobb kezének hüvelyk uját a mutató és középső uja közé dugva, nem éppen illedelmes távoiba tartotta márkiné orra alá s a mi valószínűleg franciául is annyit jelenthet, hogy — majd ha fagy — mert ugy látszott, ezt tolmács nélkül is megértette a szép özvegy.

— Ne haragudj már, békülj meg, hisz nem vagyok hibás; had öljelek meg és ne haragudjál??...

— No nem bánom, az egyszer megbo-csátok — duzzog az asszony — de többet az ilyes elő ne forduljon...

Egymást átölelve, csakhamar elfeledték a családi bekehaborító párisi asszonyt.

Csak a mi primásunknak jut néha néha eszébe, hej; hogy ő még nagyságos ur is lehetett volna.

Hirdetések.

Csak RETHY-félét fogadjunk el!

A valódi Réthy-féle pemetefü-cukorka csak a készítőnél vagy az alábbi gyógyszer-tárban kapható:

Csurgón

Plachner Manó

gyógyszertárában.

Árverési hirdetmény

Bükkösd község volt urb. közs.

tulajdonát képező korcsma-ház, a

hozzá tartozó udvar és kis kerttel

f. hó 24-én d. u. 2 órakor a község

házánál nyilvános árverés útján

örök áron

eladatik.

Kikiáltási ár 1400 korona, mely-

nek 10 % -a banatpénz fejében az

árverés megkezdése előtt letendő.

Az esetre, ha örök áron eladható

nem lenne, ugy 3 évre

b e r b e

föd kiadni ugyancsak nov. 24-én;

ez esetben a kikiáltási ár: 200

korona. — A feltételek Bükkösd

község házánál bármikor betekint-

hetők.

